

som de Love, der hidtil har været gjældende for Danmark, have paabudt den. — Naar man vil afgjøre det Spørgsmaal, om man skal fastholde Folkethingets Afstemning angaaende Reserveciften, eller om man skal følge den høitærede Minister, tror jeg ikke, man skal tænke paa, hvem der skal overtage Finantsstyrelsen. Naar man har saa gode Midler at realisere som dem, der ligge i den høitærede Ministers Reserveciften, behøver man vistnok ikke at være frygtfuld for at finde Penge, naar de skulle bruges, men jeg mener, at det Spørgsmaal, der foreligger, er, om Folkethinget skal beslutte sig til endnu en Gang at prøve en Indkomstskat i Steedet for at tage en Million, hvor vi kunne finde den, og hvor den kan undværes. Det er det Spørgsmaal, som foreligger, og i den Henseende vil jeg raade det ærede Thing til at holde fast ved sin Afstemning fra 2den Behandling. Jeg læste igaar til min Forundring, at den høitærede Minister i en Tale, han holdt den 21de December, sagde, at det nu er gode Tider, og at man nu skal se at indvinde Noget, til dermed at modstaa de onde Dage. Ja, vi have haft de onde Dage, og vi have for vort Bedkommende betalt ganske ordentlig derfor; vi ere blevne godt udbjærgede for Penge siden 1863. Vi kunne derimod ikke tale om, at vi have haft de 7 fede Aar, det har snarere været de 7 magre Aar, og derfor mener jeg, at den høitærede Minister gjerne kan lade os nyde de 7 fede Aar, hvis Tiden ellers skulde bringe dem. Er da vor Finantsstilstand saaledes, at vi skulde klage over, at denne Million gik ud af Reserveciften? Have vi ikke, som den høitærede Minister selv paaberaabte sig, haft et godt Aar? Deraf faar jo imidlertid Finantskassen en Indtægt, og man kan vistnok uden Overdrivelse sige, at Indtægterne af de indirekte Skatter — dem kunne vi dog, hvor meget man end holder paa Indkomstskatten, ikke faae affskaffede i Aar — i det kommende Finantsaar upaatvivlelig ikke ubetydelig ville overstige det kalkulerede Beløb. Skulde vi dernæst ikke haabe, at det maa lykkes os at faae Hæruddgifterne indskrænkede, jeg siger ikke betydelig, men noget? Det vil rigtignok ikke falde paa det Aar, hvorom der her nærmest

er Tale; men naar den høitærede Minister siger — og jeg beder det ærede Thing om at lægge Mærke til den Betragtning, jeg nu vil anføre — at vi nu skulle opspare Noget for at have det til farlige Tider, saa siger jeg, at de følgende Aar dog maasse kunde bringe os nogen Indtægt ved Beparelse i Hærvæsenet. Der er vel dog ikke nogen saadan Sandsynlighed for en stor europæisk Krig, at vi netop skulde til at ruste os, og at den høitærede Minister atter skulde bruge 5 Millioner Kreditbeviser; thi vel taler man om, at det er til jydde Jernbaner, man vil bruge denne Million, men jeg siger, at man ogsaa vil bruge den til dermed at betale Rustningerne i 1870. Jeg siger, at den Million, vi her savne, kunde vi have haft, hvis vi have været sparsommelige den 1ste August 1870, og jeg siger endvidere, vi kunde have haft den, hvis vi i 1867 havde stillet os paa en mere besfeden Fod med Hensyn til vort Hærvæsen. Jeg haaber derfor, at der ikke skal komme nogen Letlighed, som skulde friste Ministeriet til atter at udgive 5 Millioner Kreditbeviser eller til at paakalde Nødvendigheden af at holde en stor Hær og Flaade, som ere langt over Danmarks Kræfter, men som dog efter min Mening aldrig ville kunne opfylde de Krav, der stilles til dem. Jeg tror altsaa, at man ikke under de nuværende europæiske Forhold behøver at frygte for overordentlige Udgifter til Væbningsvæsenet i de nærmeste Aar. Hvis det er rigtigt, som Mange antage, at Freden nu er nogenlunde sikret, vil man i et Land som Danmark ikke blot noget kunne nedstemme sine Fordringer paa Krigsbudgettet, men man vil ogsaa kunne vente betydelige Indtægter af de indirekte Skatter, og dersom det er rigtigt, at vi gaa en Fredsperiode imøde — den være nu af kortere eller længere Varighed — tror jeg altsaa, at dette er en Grund til ikke at bevilge den Indkomstskat, som den høitærede Minister nu stiller os i Udsigt. Dersom vi uden videre Uheld naae 1876 — der er dog kun 5 Aar dertil — vil vor finansielle Stilling, som man nu vil kunne regne sig til med et temmelig bestemt Facit, være forbedret med en Indtægt af 1½ Million aarlig. Jeg skal ikke i den Henseende